

El 21 de juliol del 1854 després de rebre un avís de la Junta del Ferrocarril, acordava assistir a la inauguració de la línia Barcelona-Granollers, amb tota la solemnitat possible. El dia 23 del mateix mes s'inaugurava oficialment. La Compañía de Hierro del Norte, concessionària del servei havia planejat un traçat de la via més cap a la serra de Llevant, però per imposició dels veïns es veié obligada a construir-la per l'actual carrer de Girona, situant l'estació on avui trobem la Telefònica. Cosa que, per altra banda, encara tenim a la memòria.

D'aquest error inicial la vila n'hauria de pagar un interès molt alt. Ja no parlem dels innumerables accidents amb persones i tartanes dels que ens fa referència concreta la premsa local. Perquè primer la via, després el terraplé construït al tros del carrer de St. Esteve; tot plegat havia de ser una muralla pel creixement de la ciutat. Molt aviat començarien a ploure les crítiques sobre el pas del carril tan aprop de la vila, un traçat que amb tanta tossuderia havien aconseguit els avantpassats. L'any 1895 "La Granollària" ja ens diu que la

via obliga a comprimir-se la naixent ciutat; l'any 1906 "El Vallès" els parla de projectes que allunyarien la via del centre possibilitant la urbanització dels terrenys que lavors quedaven a l'altra costat de la ganiveta del carril.

Potser el primer pas seriós de cara a solucionar de debò el problema que els mateixos granollersins havien creat, el trobem en la persona d'en Francesc Ribas, fill de Barcelona. L'any 1909 mogut per la seva estima a la vila, aconsegueix que els enginyers de la Companyia del Ferrocarril vinguin a Granollers i sobre el terreny es parli del canvi de traçat. El primer problema que sorgeix, és la situació de l'Hospital-Assil situat al carrer dels Caputxins que s'haurà d'enderrocar per possibilitar el pas del nou emplaçament de la via. I com que una cosa no es pot fer sense solucionar l'altra, ens trobem a Francesc Ribas com a capdavanter d'una junta de subscripció popular que culminaria amb la construcció del nou Hospital que actualment coneixem i que no va ser ni molt menys obra de quatre dies.

L'any 1932 es poden començar a realitzar els treballs d'execució de la nova via. La feina grossa acaba l'any 1934. Però fins el 1954, l'Ajuntament no aconsegueix que la nova direcció de la Companyia comenci a fer el canvi de via, que entri en servei l'any 1958.

Malament podia celebrar-se el centenari l'any 1954, quan la ciutat no s'havia pogut fer perdonar el seu pecat de joventut ni tan sols amb la penyora de gratar-se